

TURISZTIKAI ÉRTESEITŐ

A MAGYAR TURISZTIKAI HIVATAL HIVATALOS ÉRTESEITŐJE

<p>A Turisztikai Értesítő Szerkesztősége 1012 Budapest, Vérmező u. 4. Tel.: 225-6505 Megjelenik havonta</p>	<p>Előfizetési díj 2006. évre: 10 584 Ft Egy példány ára: 989 Ft</p>	<p>Kiadja: Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Tel.: 318-6140 Fax: 266-5099</p>
---	--	---

TARTALOM

	Oldal
100/2006. (IV. 25.) Korm. rendelet a magán szálláshelyek idegenforgalmi célú hasznosításáról szóló 110/1997. (VI. 25.) Korm. rendelet módosításáról	130
110/1997. (VI. 25.) Korm. rendelet a magán szálláshelyek idegenforgalmi célú hasznosításáról <i>(a módosításokkal egységes szerkezetben)</i>	130
Global Code of Ethics for Tourism – A Turizmus Globális Etikai Kódexe	136
The Responsible Tourist and Traveller – A Felelősségteljes Turista és Utazó	145
2006. április 1–30. között a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal nyilvántartásába bejegyzett idegenvezetők	146
2006. április 1–30. között a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal nyilvántartásába bejegyzett utazási irodák és ügynökségek ...	147
2006. április 1–30. között a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal nyilvántartásából saját kérésre törölt utazási irodák és ügynökségek	147
2006. április 1–30. között a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal nyilvántartásába változás bejegyzése a tevékenységi kör vagyoni biztosítékhoz kötött tevékenységgel történő bővülése miatt	148
2006. április 1–30. között a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal nyilvántartásában lévő TIME SHARE tevékenységet folytató cégeket érintő határozatok	149

KÖZLÖNY

§

**A Kormány
100/2006. (IV. 25.) Korm.
rendelete
a magánszálláshelyek idegenforgalmi célú
hasznosításáról szóló
110/1997. (VI. 25.) Korm. rendelet módosításáról**

A belkereskedelemtől szóló 1978. évi I. törvény 40. §-ában kapott felhatalmazás alapján a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

A magánszálláshelyek idegenforgalmi célú hasznosításáról szóló 110/1997. (VI. 25.) Korm. rendelet 1. számú mellékletének „I. Kiemelt gyógyhelynek, kiemelt üdülőhelynek, gyógy- vagy üdülőhelynek minősülő községek” című része helyébe a következő rendelkezés lép:

„I.

*Kiemelt gyógyhelynek, kiemelt üdülőhelynek,
gyógy- vagy üdülőhelynek minősülő községek*

Alsóörs
Aszófő
Ábrahámhegy
Badacsonytördemic
Balatonakali
Balatonaliga
Balatonberény
Balatonederics
Balatonfenyves
Balatongyörök
Balatonkenese
Balatonkeresztúr
Balatonmáriafürdő
Balatonöszöd
Balatonrendes
Balatonszárszó
Balatonszemes
Balatonszentgyörgy
Balatonszepezd
Balatonudvari
Balatonvilágos
Balf
Bük
Csopak
Dinnyés
Gyenesdiás
Kővágóórs
Lillafüred
Örvényes
Paloznak
Parád
Révfülöp

Szántód
Szigliget
Tihany
Vonyarcvashegy
Zamárdi
Zánka”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba, rendelkezéseit azonban 2006. január 1-jétől kell alkalmazni.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

**110/1997. (VI. 25.) Korm.
rendelet
a magánszálláshelyek idegenforgalmi célú
hasznosításáról**

(A módosításokkal egységes szerkezetben)

A belkereskedelemtől szóló 1978. évi I. törvény 40. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a Kormány a magánszállásadói tevékenység gyakorlásának feltételeit a következők szerint szabályozza:

1. §¹ (1) A rendelet hatálya a lakást vagy üdülőt idegenforgalmi célból hasznosító magánszemélyre, valamint a lakását idegenforgalmi célból hasznosító gazdálkodó szervezetre (a továbbiakban együtt: szállásadó) és az így hasznosított szálláshelyet igénybe vevő vendégre terjed ki.

(2) A lakás vagy üdülő idegenforgalmi célú, üzletszerű hasznosítása a fizetővendéglátás, valamint a falusi szállásadás. Nem minősül a lakás (üdülő) idegenforgalmi célú hasznosításának a lakásbérlet, a házbérlet, az albérlet és az ágybérlet.

(3)² E rendelet alkalmazása szempontjából fizetővendéglátás a (4) bekezdésben nem említett településen, illetve településrészen folytatott szállásadói tevékenység.

(4) E rendelet alkalmazásában falusi szállásadás a falusi lakóházban folytatott szállásadói tevékenység. Falusi lakóház:

a) a rendelet 1. számú mellékletének I. része szerint kiemelt gyógyhelynek, kiemelt üdülőhelynek, gyógy- vagy üdülőhelynek nem minősülő községben,

¹ Az 1. § (1)–(2) és (5)–(8) bekezdését megállapította a 150/2003. (IX. 22.) Korm. rendelet.

² Az 1. § (3)–(4) bekezdését megállapította a 307/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet. Hatályos: 2006. január 1-jétől.

b) a rendelet 1. számú mellékletének II. része szerint kiemeltnek nem minősülő településen az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet alapján falusias lakóterületnek minősített részeken,

c) már kialakult tanyás térségben lévő lakóház (családi ház) a hozzá tartozó épületekkel, helyiségekkel, területtel.

(5) A gazdálkodó szervezet az általa jogszerűen használt lakást az idegenforgalmi célú hasznosítás keretében – ha jogszabály másképp nem rendelkezik – a fizetővendéglátásra, illetve a falusi szállásadásra vonatkozó szabályok szerint hasznosíthatja.

(6) A tevékenység akkor minősül idegenforgalmi célú szállásadói tevékenységnek, ha a lakás, illetve az üdülő hasznosítása ugyanannak a vendégnek a részére egyhuzamban a 30 napot nem haladja meg.

(7) Magán szállásadói tevékenység a magánszemély lakásának vagy üdülőjének, valamint a gazdálkodó szervezet lakásának, illetve azok egy részének és a hozzájuk tartozó helyiségeknek és területeknek idegenforgalmi célú üzletszerű hasznosítása a vendég részére. E rendelet alkalmazása szempontjából üdülő az az egyedi lakó- vagy üdülőegység, amely család(ok) elszállásolására alkalmas, és a külön jogszabályban³ foglaltak szerint osztályba sorolható (minősíthető).

(8) Egy címen csak egy személy – közös háztartásban élő személyek közül az egyik – vehető nyilvántartásba, és végezhet szállásadói tevékenységet. Ugyanazon a címen magánszemély és gazdálkodó szervezet egyidejűleg nem folytathat idegenforgalmi célú szálláshely-hasznosító tevékenységet.

2. §⁴ (1) A szállásadó a szállásadói tevékenységet akkor folytathatja, ha – kérelmére – a szálláshely szerint illetékes település jegyzője (a továbbiakban: jegyző) az államigazgatási eljárás általános szabályai szerint közhitelű hatósági nyilvántartásba vette. A nyilvántartásnak tartalmaznia kell a szállásadó nevét (cégnévét), lakáscímét (székhelyét), a szálláshely címét, továbbá a szálláshely osztályba sorolását, illetve a falusi szálláshely minősítését. A közhitelű nyilvántartás mintáját a rendelet 5. számú melléklete tartalmazza.

(2) A jegyző a nyilvántartásba vételről igazolást ad ki a szállásadónak. Ebben fel kell tüntetni a szállásadó nevét (cégnévét), lakcímét (székhelyét), nyilvántartásba vételi számát, a hasznosított ingatlan címét és osztályba sorolását (minősítését).

(3) A szállásadó nyilvántartásba vétele egyben azt is jelenti, hogy a szállásadó a statisztikai adatszolgáltató kötelezettségét tudomásul vette.

(4) A jegyző által történt nyilvántartásba vétele nem mentesíti a szállásadót a más jogszabályban előírt bejelentési kötelezettsége, illetve egyéb olyan kötelezettsége alól, amely a szállásadói tevékenysége következtében keletkezik.

3. § A szállásadó köteles a bejáraton kívül jól látható módon jelezni, hogy ott magán szálláshely vehető igénybe, valamint a szálláshelyen belül – jól látható módon – fel tüntetni a szállásadó nevét, hatósági nyilvántartásba vételi számát és a szálláshely árát. A fizetővendéglátó szálláshelyen – az említettekben túlmenően – fel kell tüntetni a szálláshely osztályba sorolását, falusi szálláshely esetén pedig a minősítését.

4. § (1) A szállásadó köteles az e célra formanyomtatványként rendszeresített vendégekönyvet vezetni, amelyet a használatbavétel előtt a jegyző hitelesít. A vendégekönyvben – annak használatbavétele előtt – fel kell tüntetni a megnyitás időpontját. A vendégekönyvek beszerzéséről, a nyilvántartás folyamatos vezetéséről a szállásadó köteles gondoskodni. A vendégekönyv vezetésének mintáját a rendelet 4. számú melléklete tartalmazza.

(2)⁵ A vendégekönyvnek – a vendég saját kezű aláírásával – a következőket kell tartalmaznia:

a) a vendég vezeték- és utóneve, születési helye és ideje, külföldi vendég esetén a vezeték- és utóneve, születési ideje, az állampolgársága, illetve hontalan státusa,

b) a vendég lakcíme, személyi igazolványának száma, külföldi, illetve hontalan vendég esetén útlevélének száma, a vízum vagy a tartózkodási engedély száma,

c) a szálláshelyen való tartózkodás kezdő és befejező időpontja.

(3)⁵ A vendégekönyvet a szállásadó köteles a tárgyév végén lezárni és ezt a tárgyévét követő január hó 15. napjáig a jegyzővel záradékoltatni. A vendégekönyvben szereplő adatok alapján a szállásadó köteles évente a tárgyévét követő január hó 31. napjáig a jegyzőnek írásban jelenteni a tárgyévben fogadott vendégek és az általuk eltöltött vendégéjszakák összesített számát külföldi és belföldi bontásban. A jelentés személyes adatokat nem tartalmazhat. A jelentés mintáját a 3. számú melléklet tartalmazza.

(4) A vendégekönyvbe az állami és önkormányzati adóhatóság, valamint az idegenrendészeti hatóság, a bűnüldöző, igazságszolgáltatási és nemzetbiztonsági szervek tekinthetnek be, illetve igényelhetnek abból adatokat.

(5)⁶ A szállásadó a 30 napot meghaladó folyamatos tartózkodás esetén köteles a szállást igénybe vevő külföldi, illetve hontalan figyelmét a külföldiek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2001. évi XXXIX. törvényben és a végrehajtására kiadott kormányrendeletben meghatározott

³ Lásd: 45/1998. (VI. 24.) IKIM rendelet.

⁴ A 2. §-t megállapította a 150/2003. (IX. 22.) Korm. rendelet.

⁵ Megállapította: 150/2003. (IX. 22.) Korm. rendelet 2. § (1) bekezdés. Hatályos: 2004. január 1-jétől.

⁶ Megállapította: 170/2001. (IX. 26.) Korm. rendelet 131. §. Hatályos: 2002. január 1-jétől.

szálláshely-bejelentési kötelezettség teljesítésére felhívni, vagy mint szállásadó a külföldit bejelenteni, továbbá a Magyar Köztársaság területén élő, az 1992. évi LXVI. törvény hatálya alá tartozó állampolgárok figyelmét e törvény 26. §-ában foglalt kötelezettség teljesítésére felhívni.

(6)⁷ Az e rendeletben nem szabályozott kérdésekben a külföldiek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 170/2001. (IX. 26.) Korm. rendeletben a vendégeknyvre előírtak az irányadók.

5. § A szállásadó köteles a szálláshelyet fizetővendéglátás esetén osztályba sorolni, falusi szállásadás esetén minősíteni, továbbá a közegészségügyi, tűzvédelmi előírások betartásáról, valamint a szálláshely rendeltetésszerű használhatóságáról, a berendezési és felszerelési tárgyak karbantartásáról folyamatosan gondoskodni.

6. § A szállásadó köteles a jegyző, a fogyasztóvédelmi ellenőrzésre feljogosított szervek és más szakhatóságok (pl. állami népegészségügyi és tisztiorvosi szolgálat, idegenrendészeti szervek, adóhatóság) részére a szálláshelyre való belépést, valamint az ellenőrzés lebonyolítását biztosítani.

7. § (1) Törölni kell a hatósági nyilvántartásból azt a szállásadót,

- a) aki a rendelet rendelkezéseinek a hatóság felszólítása ellenére ismételten nem tesz eleget,
- b) aki a vendégeknyvet nem hitelesített,
- c) aki a hatósági nyilvántartásból való törlését kéri.

(2)⁸ A törlést elrendelő határozat jogerőre emelkedésétől számított egy éven belül nem vehető ismételten nyilvántartásba az a szállásadó, akit a nyilvántartásból az (1) bekezdés a) vagy b) pontja alapján töröltek.

8. § A jegyző a magánszállásadás nyilvántartását, valamint a 4. § (3) bekezdésében foglalt jelentés adatait statisztikai célokra a Központi Statisztikai Hivatal, adónyilvántartási célokra a székhelye szerinti állami adóhatóság rendelkezésére bocsátja.

8/A. §⁹ A tevékenységének megszüntetését a szállásadó köteles 15 napon belül a jegyzőnek írásban bejelenteni. A jegyző ezt a körülményt a közhitelű nyilvántartásban feltünteti.

9. § (1) Ez a rendelet 1997. július hó 1. napján lép hatályba.

(2) A rendelet hatálybalépésekor fizetővendéglátó, illetve falusi szállásadó tevékenységet folytató szállásadók a rendelet hatálybalépését követő három hónapon belül kötelesek magukat a jegyzőnél nyilvántartásba vetetni. 1997. október 1-jétől fizetővendéglátó, illetve falusi szállásadó tevékenységet csak az folytathat, akit e rendelet előírásai szerint nyilvántartásba vettek.

(3) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 80. § f) pontjában foglalt felhatalmazás alapján, figyelemmel az Szja tv. 57/A. § (5) bekezdésére is, a tételes átalányadózás keretében folytatott fizetővendéglátó tevékenységre vonatkozó eljárási szabályokat, továbbá az említett tevékenységet folytatók tételes átalányadózás választásának feltételeit és áttérési szabályait a rendelet 2. számú melléklete tartalmazza.

(4)¹⁰

(5)¹¹

(6) Az Szja tv. 1. számú mellékletének 4. 12. pontja alkalmazásában e rendelet 1. számú melléklete 1998. január 1-jén lép hatályba.

1. számú melléklet
a 110/1997. (VI. 25.) Korm. rendelethez¹²

Kiemelt települések jegyzéke

I.¹³

Kiemelt gyógyhelynek, kiemelt üdülőhelynek, gyógy- vagy üdülőhelynek minősülő községek

Alsóörs
Aszófő
Ábrahámhegy
Badacsonytördemic
Balatonakali
Balatonaliga
Balatonberény
Balatonederics
Balatonfenyves
Balatongyörök
Balatonkenese

⁷ Beiktatta: 150/2003. (IX. 22.) Korm. rendelet 2. § (2) bekezdés. Hatályos: 2004. január 1-jétől.

⁸ Megállapította: 150/2003. (IX. 22.) Korm. rendelet 3. §. Hatályos: 2004. január 1-jétől.

⁹ Beiktatta: 150/2003. (IX. 22.) Korm. rendelet 4. §. Hatályos: 2004. január 1-jétől.

¹⁰ Hatályon kívül helyezte: 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet 153. § (3) bekezdés. Hatálytalan: 2000. március 1-jétől.

¹¹ Beépítve: 18/1979. (X. 17.) BkM rendelet 1. § (1) bekezdés.

¹² Módosította: 307/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet 2. §. Hatályos: 2006. január 1-jétől.

¹³ Az I. fejezetet a 100/2006. (IV. 25.) Korm. rendelet állapította meg. Hatályos: 2006. április 28-tól, alkalmazni 2006. január 1-jétől kell.

Balatonkeresztúr
 Balatonmáriafürdő
 Balatonöszöd
 Balatonrendes
 Balatonszárszó
 Balatonszemes
 Balatonszentgyörgy
 Balatonszepezd
 Balatonudvari
 Balatonvilágos
 Balf
 Bük
 Csopak
 Dinnyés
 Gyenesdiás
 Kővágóörs
 Lillafüred
 Örvényes
 Paloznak
 Parád
 Révfülöp
 Szántód
 Szigliget
 Tihany
 Vonyarcvashegy
 Zamárdi
 Zánka

II.

Egyéb települések

1. Megyeszékhelyek és megyei jogú városok, főváros

2. Badacsonytomaj
 Balatonalmádi
 Balatonboglár
 Balatonföldvár
 Balatonfüred
 Balatonfűzfő
 Balatonlelle
 Fonyód
 Gárdony
 Gyöngyös
 Gyula
 Hajdúszoboszló
 Harkány
 Hévíz
 Keszthely
 Siófok
 Velence
 Zalakaros

2. számú melléklet
 a 110/1997. (VI. 25.) Korm. rendelethez¹⁴

A tételes átalányadózás szabályai

I.

1. Az 1. § (3)–(4) bekezdésében meghatározottak szerinti – lakásban vagy üdülőben folytatott – fizetővendéglátó, illetőleg a falusi szállást hasznosító szállásadó (a továbbiakban a tételes átalányadó szempontjából együtt: fizetővendéglátó) tevékenységet folytató magánszemély – kivéve, ha e tevékenységét egyéni vállalkozói igazolvány alapján végzi – a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja. tv.) 57/A. §-ában foglaltak szerint jogosult a tételes átalányadózás választására, ha a tevékenység céljára csak egy lakást (üdülőt) hasznosít. Ha a fizetővendéglátó tevékenységet folytató magánszemély több lakást (üdülőt) hasznosít, akkor az Szja. tv. általános szabályai szerint adózik.

A falusi vendégfogadást folytató szállásadót az Szja. tv.-ben meghatározott adómentesség akkor illeti meg, ha egy lakást hasznosít, és az abból származó árbevétele nem haladja meg az Szja. tv. 1. számú mellékletében meghatározott adómentes mértéket. Ha a falusi szállásadó több lakást hasznosít, akkor az Szja. tv. általános szabályai szerint adózik.

2. A tételes átalányadózás alkalmazása szempontjából az 1. § (2) bekezdése alkalmazásában lakásbérletnek, házbérletnek, albérletnek, ágybérletnek minősül a szálláshely vagy annak egy részének egybefüggően 30 napnál hosszabb idejű hasznosítása ugyanannak a vendégnek a részére.

II.

1. A fizetővendéglátást folytató magánszemély a rendelet 2. §-a szerinti közhiteles hatósági nyilvántartásba vételt követő 15 napon belül a lakóhelye szerint illetékes állami adóhatóságnál bejelentkezik, és azzal egyidejűleg az önkormányzati jegyző által kiállított igazolást bemutatja. A bejelentkezéskor a magánszemély köteles az adóhatóságot tájékoztatni arról, hogy a tevékenysége keretében hány lakást hasznosít. A bejelentkezéssel egyidejűleg – az I/1. pontban meghatározott feltétel fennállása esetén választható a tételes átalányadózás is, amely tényről az adóhatóság a magánszemélyt igazolással látja el a kifizető felé történő felhasználás céljából. A falusi szállásadónak ezt a választási lehetőséget akkor kell figyelembe vennie, ha egy lakást hasznosít és az abból várható évi bevétele az Szja. tv. 1. számú mellékletében meghatározott adómentes összeghatárt meghaladja.

¹⁴ Megállapította: 150/2003. (IX. 22.) Korm. rendelet 5. §. Hatályos: 2004. január 1-jétől.

Global Code of Ethics for Tourism

adopted by resolution A/RES/406(XIII) at the thirteenth WTO General Assembly (Santiago, Chile, 27 September –1 October 1999)

PREAMBLE

We, Members of the World Tourism Organization (WTO), representatives of the world tourism industry, delegates of States, territories, enterprises, institutions and bodies that are gathered for the General Assembly at Santiago, Chile on this first day of October 1999,

Reasserting the aims set out in Article 3 of the Statutes of the World Tourism Organization, and aware of the “decisive and central” role of this Organization, as recognized by the General Assembly of the United Nations, in promoting and developing tourism with a view to contributing to economic development, international understanding, peace, prosperity and universal respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language or religion,

Firmly believing that, through the direct, spontaneous and non-mediatized contacts it engenders between men and women of different cultures and lifestyles, tourism represents a vital force for peace and a factor of friendship and understanding among the peoples of the world,

In keeping with the rationale of reconciling environmental protection, economic development and the fight against poverty in a sustainable manner, as formulated by the United Nations in 1992 at the “Earth Summit” of Rio de Janeiro and expressed in Agenda 21, adopted on that occasion,

Taking into account the swift and continued growth, both past and foreseeable, of the tourism activity, whether for leisure, business, culture, religious or health purposes, and its powerful effects, both positive and negative, on the environment, the economy and the society of both generating and receiving countries, on local communities and indigenous peoples, as well as on international relations and trade,

Aiming to promote responsible, sustainable and universally accessible tourism in the framework of the right of all persons to use their free time for leisure pursuits or travel with respect for the choices of society

But convinced that the world tourism industry as a whole has much to gain by operating in an environment that favours the market economy, private enterprise and free trade and that serves to optimize its beneficial effects on the creation of wealth and employment,

Also firmly convinced that, provided a number of principles and a certain number of rules are observed, responsible and sustainable tourism is by no means incompatible

with the growing liberalization of the conditions governing trade in services and under whose aegis the enterprises of this sector operate and that it is possible to reconcile in this sector economy and ecology, environment and development, openness to international trade and protection of social and cultural identities,

Considering that, with such an approach, all the stakeholders in tourism development – national, regional and local administrations, enterprises, business associations, workers in the sector, non-governmental organizations and bodies of all kinds belonging to the tourism industry, as well as host communities, the media and the tourists themselves, have different albeit interdependent responsibilities in the individual and societal development of tourism and that the formulation of their individual rights and duties will contribute to meeting this aim,

Committed, in keeping with the aims pursued by the World Tourism Organization itself since adopting resolution 364(XII) at its General Assembly of 1997 (Istanbul), to promote a genuine partnership between the public and private stakeholders in tourism development, and wishing to see a partnership and cooperation of the same kind extend, in an open and balanced way, to the relations between generating and receiving countries and their respective tourism industries,

Following up on the Manila Declarations of 1980 on World Tourism and of 1997 on the Social Impact of Tourism, as well as on the Tourism Bill of Rights and the Tourist Code adopted at Sofia in 1985 under the aegis of WTO,

But believing that these instruments should be complemented by a set of interdependent principles for their interpretation and application on which the stakeholders in tourism development should model their conduct at the dawn of the twenty-first century,

Using, for the purposes of this instrument, the definitions and classifications applicable to travel, and especially the concepts of “visitor”, “tourist” and “tourism”, as adopted by the Ottawa International Conference, held from 24 to 28 June 1991 and approved, in 1993, by the United Nations Statistical Commission at its twenty-seventh session,

Referring in particular to the following instruments:

- Universal Declaration of Human Rights of 10 December 1948;
- International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights of 16 December 1966;
- International Covenant on Civil and Political Rights of 16 December 1966;
- Warsaw Convention on Air Transport of 12 October 1929;
- Chicago Convention on International Civil Aviation of 7 December 1944, and the Tokyo, The Hague and Montreal Conventions in relation thereto;

- Convention on Customs Facilities for Tourism of 4 July 1954 and related Protocol;
- Convention concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of 23 November 1972;
- Manila Declaration on World Tourism of 10 October 1980;
- Resolution of the Sixth General Assembly of WTO (Sofia) adopting the Tourism Bill of Rights and Tourist Code of 26 September 1985;
- Convention on the Rights of the Child of 20 November 1989;
- Resolution of the Ninth General Assembly of WTO (Buenos Aires) concerning in particular travel facilitation and the safety and security of tourists of 4 October 1991;
- Rio Declaration on the Environment and Development of 13 June 1992;
- General Agreement on Trade in Services of 15 April 1994;
- Convention on Biodiversity of 6 January 1995;
- Resolution of the Eleventh General Assembly of WTO (Cairo) on the prevention of organized sex tourism of 22 October 1995;
- Stockholm Declaration of 28 August 1996 against the Commercial Sexual Exploitation of Children;
- Manila Declaration on the Social Impact of Tourism of 22 May 1997;
- Conventions and recommendations adopted by the International Labour Organization in the area of collective conventions, prohibition of forced labour and child labour, defence of the rights of indigenous peoples, and equal treatment and non-discrimination in the work place;

affirm the right to tourism and the freedom of tourist movements,

state our wish to promote an equitable, responsible and sustainable world tourism order, whose benefits will be shared by all sectors of society in the context of an open and liberalized international economy, and

solemnly adopt to these ends the principles of the *Global Code of Ethics for Tourism*.

Article 1

Tourism's contribution to mutual understanding and respect between peoples and societies

1. The understanding and promotion of the ethical values common to humanity, with an attitude of tolerance and respect for the diversity of religious, philosophical and moral beliefs, are both the foundation and the consequence of responsible tourism; stakeholders in tourism development and tourists themselves should observe the social and cultural traditions and practices of all peoples, including those of minorities and indigenous peoples and to recognize their worth;

2. Tourism activities should be conducted in harmony with the attributes and traditions of the host regions and countries and in respect for their laws, practices and customs;

3. The host communities, on the one hand, and local professionals, on the other, should acquaint themselves with and respect the tourists who visit them and find out about their lifestyles, tastes and expectations; the education and training imparted to professionals contribute to a hospitable welcome;

4. It is the task of the public authorities to provide protection for tourists and visitors and their belongings; they must pay particular attention to the safety of foreign tourists owing to the particular vulnerability they may have; they should facilitate the introduction of specific means of information, prevention, security, insurance and assistance consistent with their needs; any attacks, assaults, kidnappings or threats against tourists or workers in the tourism industry, as well as the wilful destruction of tourism facilities or of elements of cultural or natural heritage should be severely condemned and punished in accordance with their respective national laws;

5. When travelling, tourists and visitors should not commit any criminal act or any act considered criminal by the laws of the country visited and abstain from any conduct felt to be offensive or injurious by the local populations, or likely to damage the local environment; they should refrain from all trafficking in illicit drugs, arms, antiques, protected species and products and substances that are dangerous or prohibited by national regulations;

6. Tourists and visitors have the responsibility to acquaint themselves, even before their departure, with the characteristics of the countries they are preparing to visit; they must be aware of the health and security risks inherent in any travel outside their usual environment and behave in such a way as to minimize those risks;

Article 2

Tourism as a vehicle for individual and collective fulfilment

1. Tourism, the activity most frequently associated with rest and relaxation, sport and access to culture and nature, should be planned and practised as a privileged means of individual and collective fulfilment; when practised with a sufficiently open mind, it is an irreplaceable factor of self-education, mutual tolerance and for learning about the legitimate differences between peoples and cultures and their diversity;

2. Tourism activities should respect the equality of men and women; they should promote human rights and, more particularly, the individual rights of the most vulnerable

groups, notably children, the elderly, the handicapped, ethnic minorities and indigenous peoples;

3. The exploitation of human beings in any form, particularly sexual, especially when applied to children, conflicts with the fundamental aims of tourism and is the negation of tourism; as such, in accordance with international law, it should be energetically combatted with the cooperation of all the States concerned and penalized without concession by the national legislation of both the countries visited and the countries of the perpetrators of these acts, even when they are carried out abroad;

4. Travel for purposes of religion, health, education and cultural or linguistic exchanges are particularly beneficial forms of tourism, which deserve encouragement;

5. The introduction into curricula of education about the value of tourist exchanges, their economic, social and cultural benefits, and also their risks, should be encouraged;

Article 3

Tourism, a factor of sustainable development

1. All the stakeholders in tourism development should safeguard the natural environment with a view to achieving sound, continuous and sustainable economic growth geared to satisfying equitably the needs and aspirations of present and future generations;

2. All forms of tourism development that are conducive to saving rare and precious resources, in particular water and energy, as well as avoiding so far as possible waste production, should be given priority and encouraged by national, regional and local public authorities;

3. The staggering in time and space of tourist and visitor flows, particularly those resulting from paid leave and school holidays, and a more even distribution of holidays should be sought so as to reduce the pressure of tourism activity on the environment and enhance its beneficial impact on the tourism industry and the local economy;

4. Tourism infrastructure should be designed and tourism activities programmed in such a way as to protect the natural heritage composed of ecosystems and biodiversity and to preserve endangered species of wildlife; the stakeholders in tourism development, and especially professionals, should agree to the imposition of limitations or constraints on their activities when these are exercised in particularly sensitive areas: desert, polar or high mountain regions, coastal areas, tropical forests or wetlands, propitious to the creation of nature reserves or protected areas;

5. Nature tourism and ecotourism are recognized as being particularly conducive to enriching and enhancing the standing of tourism, provided they respect the natural heritage and local populations and are in keeping with the carrying capacity of the sites;

Article 4

Tourism, a user of the cultural heritage of mankind and a contributor to its enhancement

1. Tourism resources belong to the common heritage of mankind; the communities in whose territories they are situated have particular rights and obligations to them;

2. Tourism policies and activities should be conducted with respect for the artistic, archaeological and cultural heritage, which they should protect and pass on to future generations; particular care should be devoted to preserving and upgrading monuments, shrines and museums as well as archaeological and historic sites which must be widely open to tourist visits; encouragement should be given to public access to privately-owned cultural property and monuments, with respect for the rights of their owners, as well as to religious buildings, without prejudice to normal needs of worship;

3. Financial resources derived from visits to cultural sites and monuments should, at least in part, be used for the upkeep, safeguard, development and embellishment of this heritage;

4. Tourism activity should be planned in such a way as to allow traditional cultural products, crafts and folklore to survive and flourish, rather than causing them to degenerate and become standardized ;

Article 5

Tourism, a beneficial activity for host countries and communities

1. Local populations should be associated with tourism activities and share equitably in the economic, social and cultural benefits they generate, and particularly in the creation of direct and indirect jobs resulting from them;

2. Tourism policies should be applied in such a way as to help to raise the standard of living of the populations of the regions visited and meet their needs; the planning and architectural approach to and operation of tourism resorts and accommodation should aim to integrate them, to the extent possible, in the local economic and social fabric; where skills are equal, priority should be given to local manpower;

3. Special attention should be paid to the specific problems of coastal areas and island territories and to vulnerable rural or mountain regions, for which tourism often represents a rare opportunity for development in the face of the decline of traditional economic activities;

4. Tourism professionals, particularly investors, governed by the regulations laid down by the public authorities, should carry out studies of the impact of their development projects on the environment and natural surroundings; they should also deliver, with the greatest transpar-

ency and objectivity, information on their future programmes and their foreseeable repercussions and foster dialogue on their contents with the populations concerned;

Article 6

Obligations of stakeholders in tourism development

1. Tourism professionals have an obligation to provide tourists with objective and honest information on their places of destination and on the conditions of travel, hospitality and stays; they should ensure that the contractual clauses proposed to their customers are readily understandable as to the nature, price and quality of the services they commit themselves to providing and the financial compensation payable by them in the event of a unilateral breach of contract on their part;

2. Tourism professionals, insofar as it depends on them, should show concern, in cooperation with the public authorities, for the security and safety, accident prevention, health protection and food safety of those who seek their services; likewise, they should ensure the existence of suitable systems of insurance and assistance; they should accept the reporting obligations prescribed by national regulations and pay fair compensation in the event of failure to observe their contractual obligations;

3. Tourism professionals, so far as this depends on them, should contribute to the cultural and spiritual fulfilment of tourists and allow them, during their travels, to practise their religions;

4. The public authorities of the generating States and the host countries, in cooperation with the professionals concerned and their associations, should ensure that the necessary mechanisms are in place for the repatriation of tourists in the event of the bankruptcy of the enterprise that organized their travel;

5. Governments have the right – and the duty – especially in a crisis, to inform their nationals of the difficult circumstances, or even the dangers they may encounter during their travels abroad; it is their responsibility however to issue such information without prejudicing in an unjustified or exaggerated manner the tourism industry of the host countries and the interests of their own operators; the contents of travel advisories should therefore be discussed beforehand with the authorities of the host countries and the professionals concerned; recommendations formulated should be strictly proportionate to the gravity of the situations encountered and confined to the geographical areas where the insecurity has arisen; such advisories should be qualified or cancelled as soon as a return to normality permits;

6. The press, and particularly the specialized travel press and the other media, including modern means of electronic communication, should issue honest and balanced information on events and situations that could influence the flow of tourists; they should also provide accu-

rate and reliable information to the consumers of tourism services; the new communication and electronic commerce technologies should also be developed and used for this purpose; as is the case for the media, they should not in any way promote sex tourism;

Article 7

Right to tourism

1. The prospect of direct and personal access to the discovery and enjoyment of the planet's resources constitutes a right equally open to all the world's inhabitants; the increasingly extensive participation in national and international tourism should be regarded as one of the best possible expressions of the sustained growth of free time, and obstacles should not be placed in its way;

2. The universal right to tourism must be regarded as the corollary of the right to rest and leisure, including reasonable limitation of working hours and periodic holidays with pay, guaranteed by Article 24 of the Universal

Declaration of Human Rights and Article 7.d of the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights;

3. Social tourism, and in particular associative tourism, which facilitates widespread access to leisure, travel and holidays, should be developed with the support of the public authorities;

4. Family, youth, student and senior tourism and tourism for people with disabilities, should be encouraged and facilitated;

Article 8

Liberty of tourist movements

1. Tourists and visitors should benefit, in compliance with international law and national legislation, from the liberty to move within their countries and from one State to another, in accordance with Article 13 of the Universal Declaration of Human Rights; they should have access to places of transit and stay and to tourism and cultural sites without being subject to excessive formalities or discrimination;

2. Tourists and visitors should have access to all available forms of communication, internal or external; they should benefit from prompt and easy access to local administrative, legal and health services; they should be free to contact the consular representatives of their countries of origin in compliance with the diplomatic conventions in force;

3. Tourists and visitors should benefit from the same rights as the citizens of the country visited concerning the confidentiality of the personal data and information concerning them, especially when these are stored electronically;

4. Administrative procedures relating to border crossings whether they fall within the competence of States or result from international agreements, such as visas or health and customs formalities, should be adapted, so far as possible, so as to facilitate to the maximum freedom of travel and widespread access to international tourism; agreements between groups of countries to harmonize and simplify these procedures should be encouraged; specific taxes and levies penalizing the tourism industry and undermining its competitiveness should be gradually phased out or corrected;

5. So far as the economic situation of the countries from which they come permits, travellers should have access to allowances of convertible currencies needed for their travels;

Article 9

Rights of the workers and entrepreneurs in the tourism industry

1. The fundamental rights of salaried and self-employed workers in the tourism industry and related activities, should be guaranteed under the supervision of the national and local administrations, both of their States of origin and of the host countries with particular care, given the specific constraints linked in particular to the seasonality of their activity, the global dimension of their industry and the flexibility often required of them by the nature of their work;

2. Salaried and self-employed workers in the tourism industry and related activities have the right and the duty to acquire appropriate initial and continuous training; they should be given adequate social protection; job insecurity should be limited so far as possible; and a specific status, with particular regard to their social welfare, should be offered to seasonal workers in the sector;

3. Any natural or legal person, provided he, she or it has the necessary abilities and skills, should be entitled to develop a professional activity in the field of tourism under existing national laws; entrepreneurs and investors - especially in the area of small and medium-sized enterprises - should be entitled to free access to the tourism sector with a minimum of legal or administrative restrictions;

4. Exchanges of experience offered to executives and workers, whether salaried or not, from different countries, contributes to foster the development of the world tourism industry; these movements should be facilitated so far as possible in compliance with the applicable national laws and international conventions;

5. As an irreplaceable factor of solidarity in the development and dynamic growth of international exchanges, multinational enterprises of the tourism industry should not exploit the dominant positions they sometimes occupy; they should avoid becoming the vehicles of cultural and social models artificially imposed on the host communi-

ties; in exchange for their freedom to invest and trade which should be fully recognized, they should involve themselves in local development, avoiding, by the excessive repatriation of their profits or their induced imports, a reduction of their contribution to the economies in which they are established;

6. Partnership and the establishment of balanced relations between enterprises of generating and receiving countries contribute to the sustainable development of tourism and an equitable distribution of the benefits of its growth;

Article 10

Implementation of the principles of the Global Code of Ethics for Tourism

1. The public and private stakeholders in tourism development should cooperate in the implementation of these principles and monitor their effective application;

2. The stakeholders in tourism development should recognize the role of international institutions, among which the World Tourism Organization ranks first, and non-governmental organizations with competence in the field of tourism promotion and development, the protection of human rights, the environment or health, with due respect for the general principles of international law;

3. The same stakeholders should demonstrate their intention to refer any disputes concerning the application or interpretation of the Global Code of Ethics for Tourism for conciliation to an impartial third body known as the World Committee on Tourism Ethics.

* * *

A Turizmus Globális Etikai Kódexe: konceptiók és útmutatók

Mi, a Turisztikai Világszervezet (WTO) tagjai, a világ turisztikai iparágának képviselői, az államok, a tartományok, a vállalatok, az intézmények és a testületek küldöttei, akik Közgyűlésünket 1999. október 1-én Chilében, Santiagóban tartottuk meg. Újra megerősítve a Turisztikai Világszervezet Alapokmányának 3. Cikkelyében kitűzött célokat, és annak tudatában, hogy e szervezet – amint azt az Egyesült Nemzetek Közgyűlése is elismerte – „döntő és központi” szerepet játszik a turizmus előmozdításában és fejlesztésében a gazdasági fejlődés, a nemzetközi megértés, a béke, a gazdasági virágzás előmozdítása és fajra, nemre, nyelvre vagy vallásra tekintet nélkül az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok egyetemes tiszteletben tartása és betartása céljából;

Abban a szilárd meggyőződésben, hogy a turizmus a különböző kultúrájú és életstílusú emberek közötti közvet-

len és spontán kapcsolatok révén, melyet előidéz, a béke és a világ népei közti barátság és megértés előmozdítója. Összhangban a környezetvédelem, a gazdasági fejlődés és a szegénység elleni küzdelem fenntartható módon történő összeegyeztetésével, ahogyan azt az Egyesült Nemzetek 1992-ben Rió de Janeiróban tartott „Föld Csúcsértekezlete” és az ott elfogadott Agenda 21 kifejezte;

Figyelembe véve a – szabadidős, üzleti, kulturális, vallási vagy egészségügyi – turisztikai tevékenység gyors és folyamatos növekedését mind a múltban, mind a belátható jövőben, – és ennek pozitív és negatív hatásait a küldő és fogadóországok környezetére, gazdaságára és társadalmára, a helyi közösségekre és az őslakosokra csakúgy, mint a nemzetközi kapcsolatokra és kereskedelemre;

Célul tűzve ki a felelős, fenntartható és mindenki számára elérhető turizmus előmozdítását a szabadidőhöz és az utazáshoz való jog keretében, tiszteletben tartva a népek azon jogát, hogy maguk válasszák meg számukra a társadalmat;

De meggyőződve, hogy a világ turisztikai iparága egészében véve olyan környezetben tud fejlődni, amely kedvez a piacgazdaságnak, a magánvállalkozásoknak és a szabadkereskedelemnek és amely optimalizálja a turizmus jótékony hatását a jólétre és a foglalkoztatásra. Abban a szilárd meggyőződésben, hogy számos elv és szabály betartását feltételezve, a felelősségteljes és fenntartható turizmus egyáltalán nem összeegyeztethetetlen a szolgáltatások körében zajló kereskedelmet irányító azon szabályzók liberalizációjával, amelyek égisze alatt e szektor vállalatai működnek, és meggyőződve, hogy ebben a szektorban lehetséges a gazdaság és az ökológia, a környezetvédelem és a fejlődés, a nemzetközi kereskedelem felé való nyitottság, valamint a társadalmi és kulturális identitások összeegyeztetése;

Tekintetbe véve, hogy ebben a megközelítésben a turizmus fejlesztésének valamennyi szereplője – a turisztikai iparághoz tartozó valamennyi nemzeti, regionális és helyi irányítószerv, vállalkozás és üzleti társulás, a szektorban dolgozók, a nem-kormányzati szervezetek és testületek csakúgy, mint a fogadó közösségek, a média és maguk a turisták különböző, bár kölcsönösen összefüggő szerepet játszanak a turizmus egyéni és társadalmi fejlesztésében, valamint figyelembe véve, hogy ezek egyéni jogainak és kötelezettségeinek meghatározása hozzá fog járulni e cél eléréséhez; Elkötelezve az állami és a magánszereplők közötti valódi partneri viszony előmozdítása mellett a turizmus fejlesztése érdekében, a Turisztikai Világszervezet 1997. évi Közgyűlésén (Isztambul) hozott 364(XII) sz. határozatában kitűzött célnak megfelelően, és a hasonló típusú partnerség és együttműködés nyílt és kiegyensúlyozott módon történő elterjedését óhajtván a küldő és a fogadóországok, illetve turisztikai szektoruk közti kapcsolatokban;

Folytatva, a világturizmusról szóló 1980. évi és a turizmus társadalmi hatásáról szóló 1997. évi Manilai Nyilatkozatok, valamint a WTO égisze alatt 1985-ben Szófiában elfogadott turisztikai alaptörvény és turisztikai kódex által

megkezdett folyamatot, de úgy vélekedve, hogy ezeket az okiratokat ki kell egészíteni kölcsönösen összefüggő elvek készletével, ami alapján a turizmus fejlesztésének fő szereplői a 21. század hajnalán magatartásukat kell, hogy szabályozzák;

Ennek az okmányoknak a céljaira használva azokat az utazásra alkalmazható definíciókat és osztályozásokat – különös tekintettel a „látogató”, a „turista” és a „turizmus” fogalmára –, amelyeket az 1991. június 24-28 között, Ottawában megrendezett nemzetközi konferencián és az Egyesült Nemzetek Statisztikai Bizottságának 27. ülésén, 1993-ban fejlesztettek tovább; megerősítjük a turizmushoz való jogot és a turisztikai mozgás szabadságát, kifejezzük azon szándékunkat, hogy előmozdítsuk a méltányos, felelősségteljes és fenntartható turisztikai világrendet, amelynek jótékony hatásaiból részesedni fog a társadalom valamennyi szektora a nyílt és liberalizált nemzetközi gazdaság környezetében, és e célból ünnepélyesen elfogadjuk A Turizmus Globális Etikai Kódexét.

ELVEK

1. Cikkely

A turizmus szerepe a népek és társadalmak közötti kölcsönös megértésben és tiszteletben

1. Az emberiség közös erkölcsi értékeinek megértése és előmozdítása – a vallási, filozófiai és erkölcsi meggyőződések sokféleségével szembeni türelem és tisztelet attitűdjével – a felelősségteljes turizmusnak egyaránt előfeltétele és következménye; a turizmus fejlődésének szereplői és maguk a turisták is kötelesek tiszteletben tartani valamennyi nép társadalmi kulturális hagyományait és gyakorlatait, beleértve a nemzeti kisebbségeket és az őslakosokat is és elismerve értékeiket

2. a turisztikai tevékenységeket a fogadó területek és országok jellemzőivel és hagyományaival harmóniában, valamint törvényeinek, szokásainak tiszteletben tartásával kell folytatni

3. a fogadó közösségeknek egyfelől és a helyi turisztikai szakembereknek másfelől ismereteket kell közölniük magukról az odalátogató turistáknak és tájékozódniuk kell azok életstílusáról, ízléséről és elvárásairól; a szakemberek oktatása és képzése hozzájárul a vendégszerető fogadtatáshoz;

4. A helyi hatóságok feladata a turisták és látogatók, valamint ingóságok védelme; különös figyelmet kell fordítani a külföldi turisták biztonságára, amely különleges sérülékenysükből eredhet; elő kell segíteniük az információadás, megelőzés, biztonság, biztosítás és segítségadás olyan sajátos eszközeinek bevezetését, amelyekre a turistáknak szüksége van; bármilyen, a turisták vagy a turisztikai szektorban dolgozók ellen irányuló támadást, tettelegességet, emberrablást vagy fenyegetést, valamint a turisztikai felszereléseknek, építményeknek vagy a kultu-

rális/természeti örökség elemeinek szándékos rongálását szigorúan el kell ítélni és meg kell büntetni a megfelelő nemzeti törvényekkel összhangban.

5. A turistáknak és a látogatóknak utazás közben tartózkodniuk kell bármilyen bűncselekménytől vagy olyan cselekménytől, amely a felkeresett ország törvényei szerint bűncselekménynek számít, és minden olyan magatartástól, amely a helyi lakosságra nézve sokkolónak vagy sértőnek tekinthető vagy amely valószínűleg károsítja a helyi környezetet; tartózkodniuk kell a tiltott kábítószeres, fegyveres, antikvitásos, védett fajok és termékek, valamint veszélyes, illetve a nemzeti szabályok szerint tiltott anyagok kereskedelmétől;

6. A turisták és a látogatók felelősek azért, hogy – akár még az elindulás előtt – megismerjék a felkeresni szándékozott országok jellemzőit; és tudatában kell lenniük azoknak az egészségügyi és biztonsági kockázatoknak, amelyek bármilyen, a szokott környezetén kívüli utazás esetén előfordulhatnak és úgy kell viselkedniük, hogy a lehető legkisebbek legyenek ezek a kockázatok;

2. Cikkely

A turizmus mint az egyéni és kollektív kiteljesedés eszköze

1. A turizmust, azaz a leggyakrabban a pihenéssel és kapcsolódással, a sporttal, a kultúrával és a természettel összekapcsolt tevékenységet, az egyéni és kollektív kiteljesedés különleges eszközeként kell tervezni és gyakorolni; ha kellő nyitottsággal gyakorolják, akkor a turizmus az önképzés, a kölcsönös tolerancia, valamint a népek és kultúrák közötti legitím különbségek és sokféleségük megismerésének pótolhatatlan tényezője;

2. A turisztikai tevékenységeknek tiszteletben kell tartaniuk a férfiak és nők egyenlőségét; a turisztikai tevékenységek célja az emberi jogok, különösen a legsebezhetőbb csoportok, nevezetesen a gyermekek, az idősek, a hátrányos helyzetűek, a nemzeti kisebbségek és az őslakosok egyéni jogainak előmozdítása;

3. Emberek bármilyen formában történő kizsákmányolása, különösen szexuális úton, legfőképpen, ha gyermekek ellen irányul, a turizmus alapvető céljaival ellentétes és nem más, mint a turizmus megtagadása; az ilyen tettekkel szemben erőteljesen fel kell lépni a nemzetközi törvényekkel összhangban és valamennyi érintett országgal együttesen, s az ilyen tetteket enyhítés nélkül büntetni kell mind a meglátogatott ország, mind a tevékenységet elkövetők hazájának nemzeti törvénykezése által, akkor is, ha a tetteket külföldön követték el.

4. A vallási, egészségügyi, tanulási és kulturális vagy nyelvtanulási célú utazás különösen jótékony formája a turizmusnak, amelyet ösztönözni kell;

5. Ösztönözni kell a turizmus értékéről, a turizmus pozitív gazdasági, társadalmi és kulturális hatásairól és kockázatairól szóló tantárgyak felvételét a tantervbe;

3. Cikkely

Turizmus: a fenntartható fejlődés tényezője

1. A turizmus fejlődésének valamennyi szereplője köteles védeni a természeti környezetet a szilárd, folyamatos és fenntartható, a jelen és a jövő generációk szükségleteinek és törekvéseinek megfelelő gazdasági növekedés elérése érdekében

2. A nemzeti, regionális és helyi hatóságoknak első helyen kell kezelniük és ösztönözniük kell a ritka és drága források – különösen a víz és az energia – megőrzését célzó turisztikai fejlesztéseket, valamint a hulladéktermelés minimalizálását.

3. A turistarohamokat, különösen azokat, amelyek a fizetett szabadság és az iskolai szünidő miatt következnek be, igyekezni kell időben és térben szétteríteni és keresni kell a szünidők és szabadságok kevésbé koncentrált eloszlását annak érdekében, hogy csökkenjen a turisztikai tevékenységnek a környezetre gyakorolt nyomása, viszont növekedjen e tevékenységnek a turisztikai iparágra és a helyi gazdaságra kifejtett pozitív hatása;

4. A turisztikai infrastruktúrát úgy kell megtervezni és a turisztikai tevékenységeket úgy kell programozni, hogy védjük az ökoszisztémákból és biodiverzitásból összetevődő természeti örökséget és hogy megóvjuk az élővilág veszélyeztetett fajait; a turisztikai fejlesztések szereplőinek, különösen a turisztikai szakembereknek, egyetértésre kell jutniuk tevékenységük bizonyos korlátozásait illetően, amikor kifejezetten érzékeny területeken működnek: sivatagokban, sarkvidékeken, magashegységekben, tenger- vagy óceánpartokon, trópusi erdőkben vagy mocsarakban, amelyek kedveznek a természeti erőforrások létrejöttének, vagy védett területeken;

5. A természeti turizmust és az ökoturizmust a turizmus olyan fajtáinak tekintjük, amelyek különösen hozzájárulnak a turizmus rangjának növeléséhez, feltéve, hogy tiszteletben tartják a természeti örökséget és a helyi populációkat és megfelelnek a területek teherbíró képességének;

4. Cikkely

Turizmus: az emberiség kulturális örökségének felhasználója és megőrzője

1. A turisztikai források az egész emberiség közös örökségének részét képezik; azok a közösségek, amelyek területén ezek elhelyezkednek, különleges jogokkal és kötelezettségekkel rendelkeznek a forrásokat illetően;

2. A turizmuspolitikát és a turisztikai tevékenységeket az országok művészi, régészeti és kulturális örökségének tiszteletben tartásával kell végrehajtani, ezt az örökséget védeni kell és megőrizni a jövő generációinak számára; előmozdítva ezek feltárását, védelmét, fejlesztését és átadását a jövő generációinak számára; különösen nagy gondot kell fordítani a turistákat vonzó műemlékek, templomok és múzeumok, illetve a turisták számára megnyitandó

régészeti és történelmi helyszínek megóvására és fejlesztésére; tiszteletben tartva tulajdonosaik jogait ösztönözni kell a magántulajdonban lévő kulturális javak és műemlékek megnyitását a közönség számára, csakúgy, mint a vallási épületek megnyitását elkerülve az istentisztelet normális szükségletével szembeni előítéleteket

3. A kulturális helyszínek és műemlékek látogatásából származó forrásokat, legalábbis részben, ezen örökség karbantartására, fejlesztésére és gondozására kell felhasználni;

4. A turisztikai tevékenységet úgy kell tervezni, hogy lehetővé tegye a hagyományos kulturális termékek, a kézműves iparágak és a népművészet továbbélését és virágzását, és ne hagyja, hogy azok elkorcsosuljanak és szabványossá váljanak;

5. Cikkely

Turizmus: a fogadóország és a helyi közösség számára kedvező tevékenység

1. A helyi lakosságot be kell vonni a turisztikai tevékenységekbe, és meg kell osztani velük azokat a gazdasági, társadalmi és kulturális előnyöket, amelyek a turisztikai tevékenységekből származnak, különös tekintettel a turisztikai tevékenységek által teremtett közvetlen és közvetett munkahelyekre;

2. A turizmuspolitikát úgy kell kidolgozni, hogy hozzájáruljon a meglátogatott régiókban élők életszínvonalának emeléséhez és oly módon, hogy megfeleljen a szükségleteknek; a turisztikai üdülőhelyeket és a szálláshelyeket úgy kell tervezni és működtetni, hogy lehetőség szerint minél jobban integrálják azokat a helyi gazdasági és társadalmi életbe; amennyiben a munkaerő szakképzettsége azonos, a helyi munkaerő alkalmazásának kell elsőbbséget adni;

3. Különösen nagy figyelmet kell fordítani a tenger- és óceánpartok és a szigetek specifikus problémáira és az érzékeny falusi vagy hegyvidéki régiókra, ahol a turizmus gyakran ritka lehetőséget jelen a fejlesztésre a hagyományos gazdasági tevékenységek hanyatlása idején;

4. A turisztikai szakembereknek, különösen a befektetőknek, akiket a hatóságok által lefektetett szabályok irányítanak, környezeti hatástanulmányokat kell készíteniük fejlesztési terveik kapcsán; a turisztikai szakembereknek a legnagyobb átláthatósággal és tárgyilagossággal kell felvilágosítást adniuk tervezett programjaikról és azok előrelátható visszahatásairól, valamint párbeszédet kell kezdeményezniük az érintett lakossággal a programok tartalmáról;

6. Cikkely

A turizmus fejlődésében érintettek kötelezettségei

1. A turisztikai szakemberek kötelesek ellátni a turistákat a célállomásra és az utazási feltételekre, a vendéglátásra és a tartózkodásra vonatkozó tárgyilagos és őszinte

információkkal. Biztosítaniuk kell, hogy a vendégeiknek ajánlott szerződéses záradékok könnyen érthetőek legyenek a vállalt szolgáltatások jellege, ára és minősége, valamint a turisztikai szolgáltatók oldalán történő egyoldalú szerződésszegés esetében felmerülő kártérítés tekintetében;

2. A turisztikai szakembereknek, a tőlük telhető mértékben, a hatóságokkal együttműködve figyelmet kell fordítaniuk azoknak a biztonságára, baleset-megelőzésére, egészségvédelmére és élelmiszerbiztonságára, akik a szolgáltatásaikat igénybe veszik; gondoskodniuk kell a biztosítási és elsősegély-nyújtási rendszerekről; el kell fogadniuk azokat a jelentési kötelezettségeket, amelyeket a nemzeti szabályok írnak elő és kártérítést kell fizetniük, amennyiben nem tudnak megfelelni szerződéses kötelezettségeiknek;

3. A turisztikai szakembereknek, amennyire tőlük függ, hozzá kell járulniuk a turisták kulturális és szellemi feltöltődéséhez és lehetővé kell tenni számukra, hogy utazásuk során is gyakorolhassák vallásukat;

4. A küldőországok és a fogadóországok állami hatóságainak, az érintett szakemberekkel és azok társulásaival együttműködve biztosítaniuk kell a megfelelő mechanizmusokat arra az esetre, ha az utazást szervező vállalat csődbe jut és a turistákat haza kell szállítani;

5. A kormányoknak joga – és kötelessége –, különösen válság esetén, hogy polgáraikat tájékoztassák a nehézségekről, vagy akár azokról a veszélyekről, amelyek külföldi utazásaik során érhetik őket; az ő felelősségük, hogy ezeket az információkat a fogadóországok turisztikai iparágára és saját szolgáltatóikra vonatkozó igazságtalan vagy eltúlzott előítéletek nélkül bocsássák ki; ezért az utazási tanácsadások tartalmát előzőleg egyeztetni kell a fogadóországok hatóságaival és az illetékes szakemberekkel; a megfogalmazott ajánlásoknak szigorúan arányban kell állniuk a helyzet súlyosságával és arra a földrajzi területre kell szorítkozniuk, ahol a bizonytalanság felmerült; ezeket a tanácsadásokat módosítani kell vagy vissza kell vonni, amint minden visszatért a normális kerékvágásba;

6. A sajtónak, különösen a turizmusra szakosodott sajtónak, és az egyéb médiának, beleértve az elektronikus kommunikáció modern eszközeit, valóságos és kiegyensúlyozott tájékoztatást kell adnia azokról az eseményekről és helyzetekről, amelyek a turistaforgalmat befolyásolhatják; továbbá pontos és megbízható tájékoztatást kell adniuk a turisztikai szolgáltatásokat igénybe vevők számára; fejleszteni és erre a célra is használni kell az új kommunikációs és elektronikus kereskedelmi technológiákat; a média semmiképpen sem ösztönözheti a szexturizmust;

7. Cikkely

A turizmushoz való jog

1. A Föld kincseinek felfedezéséhez és élvezetéhez való közvetlen és személyes hozzáférés lehetősége a világ vala-

mennyi lakójának egyformán joga; az egyre szélesebb körű részvételt a nemzeti és nemzetközi turizmusban úgy kell tekinteni, mint a szabadidő fenntartható fejlődésének egyik legjobb kifejeződését, és nem szabad akadályokat gördíteni az útjába;

2. A turizmushoz való egyetemes jogot a pihenéshez és a szabadidőhöz való jog következményeként kell tekinteni, beleértve az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 24. Cikkelye és a Gazdasági, Társadalmi és Kulturális Jogokról Szóló Nemzetközi Egyezmény 7.d Cikkelye szerint garantált munkaidő-korlátozást és a rendszeres fizetett szabadságot;

3. A hatóságok támogatásával fejleszteni kell a szociális turizmust, és különösen a különféle társadalmi szervezetek körében működő turizmust, amely előmozdítja a szabadidőhöz, az utazáshoz és a szabadsághoz való széles körű hozzáférést;

4. Ösztönözni és segíteni kell a családi, ifjúsági és diák-turizmust, valamint az idősek és a fogyatékkal élők turizmusát;

8. Cikkely

A turisták áramlásának szabadsága

1. A turisták és a látogatók számára lehetővé kell tenni, hogy – a nemzetközi jogszabályokkal és a nemzeti szabályozással összhangban – szabadon mozoghassanak az országok között, illetve az egyik államból a másikba, az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 13. Cikkelye szerint; lehetővé kell tenni számukra az átutazáshoz, tartózkodáshoz és a turisztikai/kulturális helyszínekhez való hozzáférést anélkül, hogy túlzott formalításoknak vagy megkülönböztetésnek lennének kitéve;

2. A turisták és a látogatók számára lehetővé kell tenni a belföldi és külföldi kommunikáció valamennyi meglévő formájához való hozzáférést; lehetővé kell tenni számukra a gyors és egyszerű hozzájutást a helyi közigazgatási, jogi és egészségügyi szolgáltatásokhoz; az érvényben lévő diplomáciai egyezményeknek megfelelően szabadságukban kell, hogy álljon a kapcsolatfelvétel országuk konzuli képviselével;

3. A turistáknak és a látogatóknak ugyanazokat a jogokat kell biztosítani személyes adataik és a velük kapcsolatos információk bizalmasságát illetően, mint a felkeresett ország lakóinak, kiváltképpen, ha ezeket az adatokat elektronikusan tárolják;

4. A határátlépéssel kapcsolatos olyan adminisztratív eljárásokat, mint a vízumok vagy az egészségügyi és vámformalitások – akár az állam hatáskörébe tartoznak, akár nemzetközi egyezményekből erednek – amennyire lehetséges úgy kell kialakítani, hogy előmozdítsák az utazás legmagasabb szintű szabadságát és a nemzetközi turizmushoz való legszélesebb hozzáférést; bátorítani kell az országcsoportok közti azon egyezményeket, amelyek fenti eljárásokat harmonizálják és egyszerűsítik; a turisztikai

iparágra nehezedő sajátos adókat és illetékeket, melyek versenyképességét csökkentik, fokozatosan meg kell szüntetni vagy korrigálni;

5. Amennyire a küldőországok gazdasági helyzete megengedi, az utazók számára biztosítani kell az utazásukhoz szükséges konvertibilis valutákhoz való hozzájutást;

9. Cikkely

A turisztikai iparágban dolgozók és az ott működő vállalkozások jogai

1. A turisztikai iparágban és a kapcsolódó területeken dolgozó fizetett alkalmazottak és magánvállalkozók alapvető jogait mind a küldőállam, mind a fogadóországok országos és a helyi adminisztrációjának felügyelete alatt különös odafigyeléssel kell garantálni, tekintettel azokra a sajátos megszorításokra, amelyek főképpen munkájuk szezonálisával, iparáguk globális kiterjedésével és a foglalkozásuk természetéből gyakorta adódó rugalmassággal kapcsolatosak;

2. A turisztikai iparágban és a kapcsolódó területeken dolgozó fizetett alkalmazottak és magánvállalkozók joga és kötelessége, hogy megfelelő kezdeti és folyamatos képzésben vegyenek részt; megfelelő társadalmi védelemben kell részesülniük; a munkahelyek bizonytalanságát, amennyire lehetséges, korlátozni kell; és sajátos státuszt kell felajánlani a szektorban dolgozó idénymunkásoknak, különös tekintettel a társadalmi juttatásokra;

3. A meglévő nemzeti törvényeknek megfelelően bármely természetes vagy jogi személy – feltéve, hogy rendelkezik a szükséges képességekkel és hozzáértéssel – jogosult a turizmus területén történő szakmai tevékenység végzésére; a vállalkozók és befektetők – különösen a kis- és középvállalkozások körében – jogosultak a turisztikai szektorban való működésre a lehető legkevesebb törvényi vagy adminisztratív korlátozással;

4. A különböző országokból származó, akár fizetett, akár magánvállalkozó vezetők és alkalmazottak közti tapasztalatcsere elősegíti a világ turisztikai iparágának fejlődését; a megfelelő nemzeti jogszabályokkal és nemzetközi egyezményekkel összhangban, amennyire lehetséges meg kell könnyíteni ezeket a tapasztalatcseréket;

5. A nemzetközi csere fejlődésében és dinamikus növekedésében érvényesülő szolidaritás pótolhatatlan tényezőként a turisztikai iparág multinacionális vállalkozásainak nem szabad kihasználniuk azt az uralkodó pozíciót, amit időnként elfoglalnak; el kell kerülniük, hogy a fogadóországokra mesterségesen ráerőltetett kulturális és társadalmi modellek közvetítői legyenek; cserébe a befektetés és kereskedelem szabadságáért, amit teljes mértékben el kell ismerni, fenti vállalkozásoknak részt kell venniük a helyi fejlesztésekben, elkerülve azt, hogy profitjuk túlzott repatriálásával vagy az általuk megnövelt behozatal révén csökkenjen hozzájárulásuk azokhoz a gazdaságokhoz, amelyben működnek;

6. A küldő- és fogadóországok vállalatai közti partnerség és kiegyensúlyozott kapcsolatok létrehozása hozzájárul a turizmus fenntartható fejlődéséhez és a növekedéséből származó előnyök egyenlő elosztásához;

10. Cikkely

1. A turizmus fejlődésének állami és magánszereplői kötelesek együttműködni ezen elvek valóra váltásában és hatékony alkalmazásuk figyelemmel kísérésében;

2. A turizmus fejlesztésében résztvevőknek el kell ismerniük a turisztikai promóció és fejlesztések, az emberi jogok védelmének, a környezet- és egészségvédelem terén hatáskörrel rendelkező nemzetközi intézmények (melyek között első helyen áll a Turisztikai Világszervezet) és nem kormányzati szervek szerepét, a nemzetközi jogszabályok általános elveinek tiszteletben tartásával;

3. E szereplők kifejezik szándékukat, hogy a Turizmus Globális Etikai Kódexének alkalmazásával vagy értelmezésével kapcsolatos bármilyen vitát a megegyezés érdekében az elé a pártatlan harmadik fél elé visznek, melyet a Turizmus Etikai Világbizottságaként ismernek.

The Responsible Tourist and Traveller

Dear traveller,

The „Responsible Tourist and Traveller” is a practical guide to help you make your trip an enriching experience. The advice is based on the *Global Code of Ethics for Tourism* of the World Tourism Organization.

The Responsible Tourist and Traveller

Travel and tourism should be planned and practiced as a means of individual and collective fulfilment. When practiced with an open mind, it is an irreplaceable factor of self education, mutual tolerance and for learning about the legitimate differences between peoples and cultures and their diversity.

Everyone has a role to play creating responsible travel and tourism. Governments, business and communities must do all they can, but as a guest you can support this in many ways to make a difference:

1. Open your mind to other cultures and traditions. It will transform your experience, you will earn respect and be more readily welcomed by local people. Be tolerant and respect diversity. Observe social and cultural traditions and practices.

2. Respect human rights. Exploitation in any form conflicts with the fundamental aims of tourism. The sexual exploitation of children is a crime punishable in the destination or at the offender’s home country.

3. Help preserve natural environments. Protect wildlife and habitats and do not purchase products made from endangered plants or animals.

4. Respect cultural resources. Activities should be conducted with respect for the artistic, archaeological and cultural heritage.

5. Your trip can contribute to economic and social development. Purchase local handicrafts and products to support the local economy using the principles of fair trade. Bargaining for goods should reflect an understanding of a fair wage.

6. Inform yourself about the destination’s current health situation and access to emergency and consular services prior to departure and be assured that your health and personal security will not be compromised. Make sure that your specific requirements (diet, accessibility, medical care) can be fulfilled before you decide to travel this destination.

7. Learn as much as possible about your destination and take time to understand the customs, norms and traditions. Avoid behaviour that could offend the local population.

8. Familiarize yourself with the laws so that you do not commit any act considered criminal by the law of the country visited. Refrain from all trafficking in illicit drugs, arms, antiques, protected species and products or substances that are dangerous or prohibited by national regulations.

* * *

Kedves Utazó!

A „Felelősségteljes Turista és Utazó” kiadvány egy gyakorlati útmutató, amely tartalmasabbá teheti az Ön utazás során szerzett élményeit.

A javaslat a Turisztikai Világszervezet (UNWTO) Globális Etikai Kódexén alapszik.

A Felelősségteljes Turista és Utazó

A turizmus és az utazás tervezés és cselekvés által válhat az egyéni vagy csoportos kiteljesedés, elégedettség eszközévé. Kellő nyitottság esetén az utazás mással nem helyettesíthető tényezővé válik az önképzés, a kölcsönös tolerancia gyakorlása, valamint az emberek és a kultúra létező sokszínűségének megismerése terén.

A környezetbarát turizmusban mindenkinek önálló szerepe van. A kormányok, az üzleti szféra képviselői, az önkormányzatok mindent meg kell tegyenek saját hatáskörükben, de vendégként Ön is sokat tehet mindezen célok megvalósítása érdekében.

– Legyen nyitott más kultúrák és hagyományok iránt, ez átalakítja a tapasztalatait, szívélyesebb fogadtatásban, nagyobb tiszteletben lesz része és több elismerést kap a helyi lakosoktól. Legyen nyitott, elfogadó és tisztelje a különbségeket, legyen figyelemmel a társadalmi és kulturális hagyományokra, szokásokra.

– Tisztelje az emberi jogokat. Mások bármely módon történő kihasználása ellentétes a turizmus alapvető céljaival. A gyermekek szexuális kihasználása bűncselekmény, amely büntetendő a célországban vagy az elkövető hazájában.

– Segítse a természeti környezet megővését. Óvja a vadvilágot, és a vadak élőhelyét. Ne vásároljon olyan termékeket, amelyek veszélyeztetett növényekből vagy állatokból készültek.

– Tartsa tiszteletben a kulturális erőforrásokat. Utazása során legyen figyelemmel a művészeti, régészeti és kulturális örökségekre.

– Utazása hozzájárulhat a gazdasági és társadalmi fejlődéshez. A tisztességes kereskedelem elveit tiszteletben tartva, vásároljon helyi kézműipari termékeket, hogy ezzel is támogassa a helyi gazdaságot. Az árúérték folyó alkudozás a helyi jövedelmi szint ismeretén és tiszteletben tartásán alapuljon.

– Utazása előtt tájékozódjon a célterület aktuális egészségügyi helyzetéről, győződjön meg a helyi sürgősségi ellátás elérhetőségéről és a konzuli szolgáltatásokról, hogy nyugodtan, testi épségét nem kockáztatva indulhasson útnak. Utazása előtt győződjön meg arról is, hogy az adott célterületen minden előzetes elvárása (diéta, megközelíthetőség, orvosi ellátás) teljesül.

– Tudjon meg minél többet az utazás helyszínéről, és szánjon időt arra, hogy minél jobban megismerje, megértse a helyi szokásokat, normákat és hagyományokat. Kerülje azon viselkedési formákat, amellyel esetleg megbánthatja a helyi lakosságot.

– Ismerkedjen meg a helyi törvényekkel, hogy ne kövessen el a fogadó ország által törvénybe ütközőnek minősített cselekményeket. Tartózkodjon mindenféle kábítószer, fegyver, antik műtárgy, védett faj, illetve bármely veszélyes termék, anyag kereskedelmétől, melyet a nemzeti előírások tiltanak.

További információk:

http://www.world-tourism.org/code_ethics/eng.html

E-mail: ethics@world-tourism.org

**2006. április 1–30. között
a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal
nyilvántartásába bejegyzett idegenvezetők**

600078	Kasza Gabriella Dóra	Német
600080	Dévényi Nikolett	Angol
600081	Hegedűs Károly	Angol
600083	Tricskó Tímea	Francia
600084	Dénes Mónika	Angol
600085	Tálas Istvánné	Angol
	Varga Zsuzsanna Ágnes	Német Olasz
600086	Milkovits Adrienn	Német
600087	Adamovich Beatrix Mária	Angol Német
600088	László Anna Xénia	Német
600089	Aranyosi Viktória	Angol
600090	Zámbó Éva	Angol Német
600091	Marcziné Szappanos Judit	Angol
	Szappanos Judit	Német
600092	Kiss Krisztina	Német
600093	Kovács Judit	Olasz
600094	Téby Zita Anna	Német
600095	Szabad Júlia Anna	Angol
600096	Tarsoly Sándor	Orosz
600097	Csolics Veronika	Szerb
600098	Kakucs Olga Gennagyjevna	Orosz
	Mjasznyikova Olga Gennagyjevna	
600100	Gál Mariann	Spanyol Olasz
600101	Meier Lídia	Angol Spanyol
600102	Kobzos Andrea	Angol
600103	Dr. Csomós Nikolette	Angol
600104	Bobál Katalin	Angol Spanyol
600105	Belák Júlia	Angol Német
600106	Oszkó Jevgenyija	Orosz
	Szinyelnyikova Jevgenyija	
600107	Molnár György Attila	Angol
600109	Makó Ibolya	Angol
600110	Posmontier Henry	Német

600111	Lee Hyun Sook	Koreai	OCHO TRAVEL Utazási Iroda 1061 Budapest, Andrássy út 10. IV. em. 412. Tel.: 373-0742 Fax: 373-0743 U-000696 „OCHO TRAVEL” Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. Bejegyzés: 2006. 04. 11.	
600112	Smits Erika	Holland		
	Ignác Erika			
600113	Surányi Endre Péterné Kozma Emília Mária	Német		
600114	Gacsályi Ádám	Német		
600116	Hennig Szilvia Mariann	Angol		
600117	Szigeti Zoltán	Angol		
600118	Faragó Jelena Agejeva Jelena Ivanovna	Orosz		
600119	Bíró Csilla	Német		
				TÚRA Utazási Iroda 7400 Kaposvár, Múzeum köz 4. Tel.: (82) 319-922 Fax: (82) 319-922 U-000699 TÚRA UTAZÁSI IRODA Idegenforgalmi és Szolgáltató Kft. Bejegyzés: 2006. 04. 21.

**2006. április 1. és 2006. április 30. között
a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal
nyilvántartásába bejegyzett
utazási irodák és ügynökségek**

Albi-Tours Utazási Iroda

3644 Tardona, Kossuth L. út 19.
Tel.: (48) 348-148
Fax: (48) 507-211
U-000700

Albi-Tours Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.
Bejegyzés: 2006. 04. 24.

Bolla Travel Utazási Iroda

8000 Székesfehérvár, Távirda u. 25. VII/2. üzlet
Tel.: (22) 502-717
Fax: (22) 502-716
U-000697

Bolla Idegenforgalmi Kft.
Bejegyzés: 2006. 04. 14.

LÉNA-Tours Utazási Iroda

8360 Keszthely, Tessedik S. u. 28.
Tel.: (83) 310-649
Fax: (83) 310-649
U-000702

LÉNA-Tours Utazásszervező Bt.
Bejegyzés: 2006. 04. 28.

Manchesteri Utazási Iroda

5600 Békéscsaba, Bocskai u. 8.
Tel.: (66) 328-762
Fax: (66) 328-762
U-000693
Manchesteri Nyelviskola, Szolgáltató és Kereskedelmi Kft.
Bejegyzés: 2006. 04. 10.

WINGURU SAIL & HOLIDAY Utazási Iroda

2030 Érd, Nyomdász u. 44.
Tel.: (23) 379-275
Fax: (23) 379-275
U-000694

WINGURU Utazásszervező és Szolgáltató Bt.
Bejegyzés: 2006. 04. 07.

2006. március hónapban a közhitelű hatósági nyilvántartásba bejegyzett új utazási iroda adatmódosítása:

Kiskun-Travel Utazási Ügynökség

6100 Kiskunfélegyháza, Daru u. 3.
Megjelent cím: 6100 Kiskunfélegyháza, Lehel u. 36.
Módosítás: 2006. 04. 28.

**2006. április 1. és 2006. április 30. között
a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal
nyilvántartásából saját kérésre törölt
utazási irodák és ügynökségek**

AQUILA Utazási Iroda

4026 Debrecen, Péterfia u. 46.
Tel.: (52) 456-744
Fax: (52) 456-744
R-0952/92/1997.
AQUILA Idegenforgalmi és Természetvédelmi Kft.
Törlés: 2006. 04. 12.

Balaton Turista Szerviz Vadászatszervező**Utazási Iroda**

8623 Balatonföldvár, Budapesti út 1.

Tel: (84) 340-841

Fax: (84) 340-841

R-1969/2001.

BTS Balaton Turista Szerviz Kft.

Törlés: 2006. 04. 27.

CLOUD 6 Utazási Ügynökség

1125 Budapest, Felhő u. 3/B

Tel.: 275-5735

Fax: 275-5735

R- 1167/95/1997.

CLOUD 6 Idegenforgalmi Kft.

Törlés: 2006. 04. 25.

DIAMANT Utazási Iroda

8315 Gyenesdiás, Madách u. 28.

Tel: (83) 316-527

Fax: (83) 316-527

R-0561/93.

DIAMANT Travel Egyszemélyes Kereskedelmi

és Idegenforgalmi Kft.

Törlés: 2006. 04. 06.

GLOBE-HOME Utazási Iroda

8800 Nagykanizsa, Európa Tanács u. 2.

Tel.: (93) 536-707

Fax: (93) 536-708

U-000624

GLOBE-HOME 2005 Ingatlanforgalmazó Kft.

Törlés: 2006. 04. 04.

Legenda Utazási Iroda

1115 Budapest, Frankó u. 4.

Tel: 203-6870

Fax: 266-4190

R-1341/1996.

Legenda Idegenforgalmi, Művészeti és Műszaki
Szolgáltató Kft.

Törlés: 2006. 04. 03.

**2006. április 1. és 2006. április 30. között
a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal
nyilvántartásába változás bejegyzése
a tevékenységi kör vagyoni biztosítékhoz kötött
tevékenységgel történő bővülése miatt**

JÁSZ Travel Utazási Iroda

5000 Szolnok, Szigligeti út 2.

Tel.: (56) 378-021

Fax: (56) 412-522

R-1856/99.

JÁSZ Travel Kereskedelmi, Idegenforgalmi
és Ipari Szolgáltató Bt.

Változásbejegyzés: 2006. 04. 05. (kiutaztatás)

KO-HO Tours Utazási Iroda

2400 Dunaujváros, Károlyi Mihály sor 9.

Tel: (25) 411-480

Fax: (25) 411-480

R-1570/1997.

Boszporusz-Helena Idegenforgalmi Bt.

Változásbejegyzés: 2006. 04. 28. (kiutaztatás)

MENTHOL Utazási Iroda

1072 Budapest, Akácfa u. 5/a.

Tel.: 321-4303

Fax: 321-4266

R-00612/1993.

MENTHOL Idegenforgalmi és Kereskedelmi Kft.

Változásbejegyzés: 2006. 04. 26.

(charter járat igénybevételével való bővítés)

**A MKEH hivatalos nyilvántartásában lévő
TIME SHARE tevékenységet folytató cégeket érintő határozatok
2006. április 1.–2006. április 30. között**

Nyilvántartás adataiban történt módosítás:

RDS Villapark Ingatlanforgalmazó és Üzemeltető Kft.

székhelye: 1051 Budapest, Hercegrímás u. 12.

fióktelepe: 9740 Bükfürdő, Golf u. 4.

cégjegyzékszám: Cg. 01-09-729683

adószám: 13328698-2-41

határozatszám: X-000040/2004.

módosított határozat kelte: 2006. április 12.

A határozat módosítása alapján a

Büki Birdland Villapark területén 9737 Bük, Golf u. 6.sz. alatt lévő 1388/5/B1; 1388/5/B/2; 1388/5/B4; 1388/5/B/8; 1388/5/B/10; 1388/5/B11; 1388/5/B/12 hrsz-ú és a Golf u. 8.szám alatti 1388/8/C/1; 1388/8/C/2; 1388/8/C/4; 1388/8/C/7; 1388/8/C/11; 1388/8/D/1; 1388/8/D/3; 1388/8/D/6; 1388/8/D/11 hrsz.-ú társasházi lakóingatlan

ingatlan időben megosztott használati jogának értékesítését folytathatja.

KÖZLÖNY

§

A MAGYAR HIVATALOS KÖZLÖNYKIADÓ

megjelentette

dr. Németh Gabriella és dr. Patyi András

A társasházi törvény magyarázata

című kiadványát.

Hazánkban 1924 óta létezik a társasház intézménye, és a ma hatályos törvény immár a negyedik társasházi törvény.

A társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény kommentárja a közös tulajdon ezen speciális formájának szabályait igyekszik megismertetni az olvasókkal. A kiadványt haszonnal forgathatják elsősorban közös képviselők, társasház-tulajdonosok, társasházi ügyekkel napi szinten foglalkozók, de a jogi pályák valamelyikén dolgozó szakemberek is.

A törvényszövegbe illesztett magyarázatok önálló szöveggként is, de a törvényszöveg kiegészítéseként is használhatók.

Az egyetemi docens, illetve ügyvéd szerzőpáros könyvében jól ötvözi az elméleti és a gyakorlati megközelítés előnyeit. A szerzők sok helyütt igyekeznek megvilágítani, elmagyarázni nemcsak a konkrét jogszabályszöveget, hanem a társasházi jogviszonyok mögöttes, általános polgári jogi háttérintézményeit, jogelveit is (pl. jóhiszemű joggyakorlás elve, joggal való visszaélés általános tilalma stb.). Sőt, a kommentár szövegében megtalálhatjuk a szavazati arányokkal (pl. egyszerű szótöbbség, minősített többség, abszolút többség) kapcsolatos tudnivalók általános ismertetését is.

A kiadvány függeléke tartalmaz egy társasházi alapító okiratot és egy szervezeti és működési szabályzatot is. E két okirat természetesen mintadokumentum, melyek tartalmát az adott társasház alapítása során a konkrét tulajdoni és működési viszonyok függvényében mindenképpen pontosítani, kiegészíteni, módosítani kell, de mégis támpontul szolgálhat mintaszöveggként mindazok számára, akik tanácstalanok abban, hogyan is induljanak neki egy társasház-alapításnak, immáron az új, negyedik társasházi törvény szabályai alapján.

A kiadvány 144 oldal terjedelmű.

Ára: **1155 Ft** áfával.

A kötet megrendelhető és személyesen megvásárolható a kiadó közlönnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. tel./fax: 267-2780; internetcím: www.mhk.hu/kozlonnybolt/), továbbá a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275).

MEGRENDELÉS

Megrendeljük **A társasházi törvény magyarázata** című kiadványt (ára: **1155 Ft** áfával) példányban, és kérjük, juttassák el az alábbi címre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó
új sorozatának, a Közlöny Könyveknek első köteteként megjelentette

A SZÖVETKEZETI TÖRVÉNY MAGYARÁZATA

című kiadványt.

Annak a piaci szereplőnek, aki társas tevékenységet kíván folytatni, az egyedi körülmények és feltételek mérlegelésével kell döntenie arról, hogy gazdasági társaságot hoz létre, amelyben a társak bevitt vagyonukat működtetik, vagy szövetkezetet, amelyben a résztvevők személyes együttműködést is megvalósítanak. A szövetkezet sajátossága – szemben a gazdasági társaságokkal, illetve társadalmi szervezetekkel –, hogy képes optimálisan ötvözni a gazdálkodási funkciót a kulturális, szociális, közösség-szervező funkcióval. Európai tapasztalatok is bizonyítják, hogy a szövetkezetek, sajátos szerveződési és működési elveik alapján, a foglalkoztatáspolitikai, a regionális, a vidékfejlesztési, az agrár-, a környezetvédelmi politika keretei között felmerülő problémák megoldásának hatékony eszközeit jelenthetik.

A 2006. július 1-jén hatályba lépő új szövetkezeti törvény célja ennek a köztársaságnak minél teljesebb tükröztetése annak érdekében, hogy a gazdasági társaságok és a nonprofit szervezetek reneszánszát kövesse a szövetkezeti mozgalom fellendülése is.

Az aktuális jogszabályszerző megmagyarázatát bőveges iratmintatár teszi még hasznosabbá az érintettek és az érdeklődők számára.

A könyv megrendelhető és személyesen megvásárolható a kiadó közlönnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., tel./fax: 267-2780; internetcím: www.mhk.hu/kozlonybolt), továbbá a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275).

120 oldal. Ára: 945 Ft áfával.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a **A szövetkezeti törvény magyarázata** című kiadványt példányban, és kérem juttassák el az alábbi címre.

Ára: **945 Ft** + postaköltség.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutalom.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

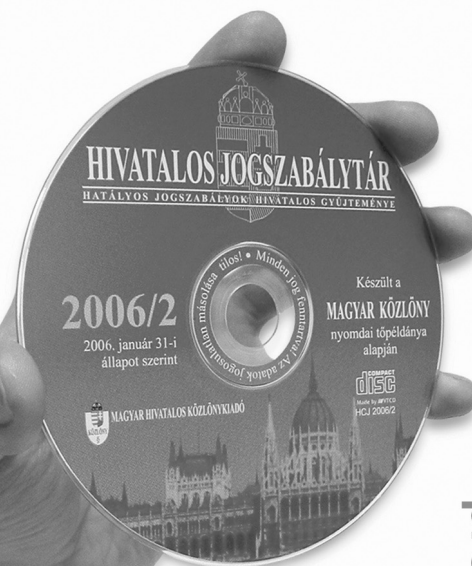
Ez így kerek!

Jogszabályok hiteles forrásból
A Magyar Közlöny hivatalos kiadója jogszabályi felhatalmazás alapján, a Miniszterelnöki Hivatal felügyeletével készíti.

Vadonatúj kommentárok
A jogszabály-szolgáltatást a megszokott adatbázison és a folyamatosan bővített iratmintatáron kívül már a legfontosabb törvények új magyarázatai is kiegészítik.

Megújult program
Átláthatóbb kezelő-felületek, újabb funkciók, gyorsabb és egyszerűbb keresési módok segítik a felhasználót.

Kedvezőbb árak
Tartalom és ár arányát tekintve, az átlagos felhasználói igényeket alapul véve a hazai elektronikus jogszabálygyűjtemények között ma a legkedvezőbb választás.

próbálja ki ▶

Ha közelebbről szeretné megismerni a megújult Hivatalos Jogszabálytár CD kezelését, tartalmát, látogasson el a Magyar Hivatalos Közlönykiadó jogi szolgáltató központjába, a Közlöny Centrumba, ahol az ingyenes használat mellett szakértő segítséget kaphat.

MAGYAR HIVATALOS KÖZLÖNYKIADÓ KÖZLÖNY CENTRUM

1072 Budapest, Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán)
telefon: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu

TURISZTIKAI ÉRTESEÍTŐ

A Magyar Turisztikai Hivatal hivatalos értesítője
Szerkesztésért felelős: dr. Somogyi Zoltán. Szerkesztőség: 1012 Budapest, Vérmező u. 4. Tel.: 225-6505.
Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.).
A kiadásért felelős: dr. Kodela László elnök-vezérigazgató.
Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62., Pf. 357, vagy faxon 318-6668.
Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével.
Telefon/fax: 266-6567. Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.
Példányonként megvásárolható a kiadó 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. szám alatti közlönyboltjában (tel./fax: 267-2780), vagy a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275), illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.
Megjelenik havonta. 2006. évi éves előfizetési díj: 10 584 Ft áfával. Egy példány ára: 989 Ft áfával.
A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 1218-8395

06.1651 – Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert vezérigazgató-helyettes.

